

дна, мздо-и-мецъ, не-бе-снѣй, мер-твѣй, е-дин-ство, цар-стві-е и проч :

А едно-сложны-тѣ не ся дѣлятъ, напр : братъ домъ, дымъ, мысль и проч :

„Какъ ся произнасятъ ударенія-та ?

Всички-те едносложны слова равно произносятся съ ударенія, а многосложны-те нѣматъ всички ударенія.

„Гдѣ ся полагають препинателны-те знакове ?

Полагатся въ писаніе-то, за да покажътъ свръзкъ-тѣ или разность-тѣ между предложенія та, споредъ слѣдующій-а видъ :

1. *Запятая* ся полага въ сложно-то подлежаще и сказуемо, напр : тѣрпѣніе-то, смиреніе-то кротость-тѣ и прилежаніе-то прославятъ челоуѣка, Іоаннъ е, кроткъ, смиренъ, остроумень и привежень.

Но това подлежаще и сказуемо, кога е прилагателно, притяжательно, или обстоятелственно, не ся дѣли съ запятая, напр : голѣма-та Петрова къща изгорѣ, дадохъ му вчерашный-а сухъ хлѣбъ и проч :

2. Предъ союзы-те : ни, нити, а, и, или, н:п: нити азъ, нити той ще яде, азъ спѣ, а той глѣчи, и стари-ти, и млади-те, и малки-те дѣца го познаватъ, кой-то лъже, или краде, не го обычатъ хора-та.

3. Предъ слѣдующи-те : кой-то какъвѣ-то, колко то, шото, додѣ, предъ, предъ да, кога то, тога,